

Arrest

nr. 64 126 van 29 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 3 mei 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 2 maart 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid houdende een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. ROBERT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 16 juni 2009 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze aanvraag wordt op 18 september 2009 aangevuld met bijkomende stukken.

Op 2 maart 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, aan verzoekster ter kennis gebracht op 7 april 2011. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvragen om machtiging tot verblijf die op datum van 16.06.2009 en 18.09.2009 werden ingediend door :

G. A., M. (R.R.: 000)

nationaliteit: Ethiopië

geboren te (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Reden(en):

Hoewel betrokkene niet aanhaalt dat zij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet, worden deze aanvragen bekeken in het licht van deze criteria. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Het feit dat betrokkene sinds geruime tijd in België verblijft, sociale banden zou hebben ontwikkeld met België en zijn inwoners, zich geïntegreerd zou hebben, bijna perfect Frans zou spreken, inspanningen zou doen om de Nederlandse taal te leren en haar zoontje naar de kleuterschool zou gaan, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Betrokkene wist dat haar verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat zij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten.

Betrokkene vroeg op 16.08.2005 voor de eerste keer asiel in België aan. Deze asielaanvraag werd afgesloten op 20.04.2007, haar betekend op 07.05.2007 met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen. Betrokkene vroeg een twee keer op 29.06.2007 asiel aan. Haar asielaanvraag werd afgesloten op 08.06.2009 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Op 14.08.2009 werd haar een bevel betekend.

De duur van de asielprocedures – namelijk 1 jaar en 10 maanden voor de eerste en bijna 2 jaar voor de tweede – was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kunnen beschouwd worden.

Het feit dat zij een kind, A., zou hebben met dhr. W. Y. die in het bezit is van een B-kaart, vormt geen grond voor regularisatie, gezien er geen bewijzen worden voorgelegd van hun biologische en affectieve band. Daardoor kan er geen sprake zijn van een schending van art. 8 EVRM.

Gelet op de aanvragen om machtiging tot verblijf, dd. 12.06.2009 en 14.09.2009 door betrokkene ingediend overeenkomstig artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 en gezien genoemde datum binnen een termijn van zes maanden valt, volgend op de afloop dd. 08.06.2009 van de asielprocedure, werd voor onderhavige beslissing gebruik gemaakt van de taal die voor deze asielprocedure bepaald werd, te weten het Nederlands (Toepassing van artikel 51 / 4 § 3 van de wet van 15 december 1980).”

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid neemt tevens een bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekster ter kennis gebracht op 7 april 2011. Dit is de tweede bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er

niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).

o Betrokkene werd niet als vluchteling erkend bij beslissing tot weigering van de erkenning door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op datum van 08.06.2009.

o Betrokkene maakte reeds het voorwerp uit van een BGV d.d. 07.08.2009, door haar betekend op 14.08.2009. Zij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in het land."

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werpt ambtshalve de exceptie van gebrek aan belang op, daar een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing niets af doet aan de illegale verblijfstoestand van verzoekster.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (*RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037*).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit het bestreden bevel blijkt dat verzoekster reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een haar op 14 augustus 2009 ter kennis gebracht bevel om het grondgebied te verlaten. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt verder, wat tevens niet wordt ontkracht door verzoekster, dat het voormelde bevel niet werd aangevochten voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en dienvolgens definitief is, zodat deze principieel uitvoerbaar is.

De eventuele nietigverklaring van het thans bestreden bevel wijzigt bijgevolg de illegale verblijfssituatie van verzoekster niet en levert voor haar geen nut op, omdat verweerder het bevel om het grondgebied te verlaten van 7 augustus 2009 kan uitvoeren, vermits deze definitief is geworden (*RvS 2 oktober 2003, nr. 123 774, RvS 11 mei 2005, nr. 144 319*). Er dient daarom te worden vastgesteld dat verzoekster geen wettig belang heeft bij de vordering (*RvS 15 september 2003, nr. 122 790*).

Verzoekster heeft geen belang bij de vernietiging van het thans bestreden bevel.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In het eerste middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 9bis en 62 van de Vreemdelingenwet.

In het eerste onderdeel betoogt verzoekster dat verweerder klaarblijkelijk heeft beslist de aanvraag te onderzoeken in het licht van de vernietigde instructies van 19 juli 2009. De motivatie van de bestreden beslissing kan bijgevolg niet in strijd zijn met de inhoud van de instructies. Verzoekster wijst erop dat haar kind naar de kleuterschool gaat. Het criterium 1.1 van de vernietigde instructie brengt de termijn van vier jaar terug op drie jaar indien de vreemdeling een kind ten laste heeft en onderhoudt en die regelmatig schoolliep in het kleuteronderwijs tijdens de duur van de asielprocedure en/of tijdens de periode van verblijf volgend op de asielprocedure. Verzoekster wijst er tevens op dat haar tweede asielaanvraag in overweging werd genomen en behandeld en dat het criterium 1.1 niet belet de duur van haar twee opvolgende asielprocedures samen te tellen.

3.2 In de nota met opmerkingen antwoordt verweerder dienaangaande het volgende:

"Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoekster haar eerste asielaanvraag indiende bij de Belgische autoriteiten op 16 augustus 2005. De Vaste Beroepscommissie nam d.d. 20 april 2007 een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling, waarmee de asielaanvraag van verzoekster werd afgesloten. Verzoekster nam kennis van die beslissing d.d. 7 mei 2007. Hieruit volgt dat de eerste asielprocedure van verzoekster 1 jaar en tien maanden heeft geduurd.

Verzoekster diende d.d. 29 juni 2006 een tweede asielaanvraag in op 29 juni 2007. Het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen nam d.d. 19 maart 2009 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire bescherming. Tegen die beslissing stelde verzoekster, d.d. 3 april 2009, een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen weigerde de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire bescherming d.d. 8 juni 2009 bij arrest nr. 28.424. De tweede asielaanvraag duurde derhalve niet langer dan twee jaar.

Verwerende partij heeft de eer op te merken dat dit duidelijk weergegeven wordt in de bestreden beslissing.

Verzoekster kan niet gevolgd worden waar zij meent dat die twee asielprocedures samengeteld dienen te worden. Verzoekster verwijst hierbij naar criterium 1.1. Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat het criterium duidelijk is en nergens voorziet in de mogelijkheid om twee asielprocedures bij elkaar te tellen. Verzoekster kan haar zelf geen rechten toe-eigenen die niet uit dit criterium voortvloeien.

Criterium 1.1 luidt als volgt:

"Deze situatie betreft de vreemdeling van wie de asielprocedure minstens vier jaar geleden werd ingeleid bij de asielinstanties, zijnde de Dienst Vreemdelingenzaken, het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) of de (inmiddels afgeschafte) Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen, of nog, de vreemdeling die minstens vier jaar heeft moeten wachten alvorens een uitvoerbare beslissing vanwege deze zelfde instanties hem werd betekend betreffende zijn asielaanvraag.

De termijn van vier jaar wordt teruggebracht op drie jaar voor de vreemdeling die één of meerdere kinderen ten laste heeft en onderhoudt, die regelmatig schoolliepen in het kleuter, lager, secundair en/of hoger onderwijs tijdens de duur van de asielprocedure en/ of tijdens de periode van verblijf volgend op de asielprocedure ."

3.3 Uit een eenvoudige lezing van de motieven in de bestreden beslissing blijkt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond is verklaard. Verweerder heeft verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf met betrekking tot de aangehaalde redenen 'ten gronde' beoordeeld. Uit de bestreden beslissing blijkt, en dit wordt niet betwist door verzoekster, dat verweerder de aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet heeft beoordeeld in het licht van de vernietigde instructies van 19 juli 2009. Verweerder verwijst naar het engagement van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in de instructies van 19 juli 2009 te blijven toepassen.

De Raad wijst er vooreerst op dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij de beoordeling van de gegrondheid van de aanvraag beschikt over een zeer ruime appreciatiebevoegdheid. Anders dan bij de ontvankelijkheid van de aanvraag heeft de wetgever hier geen wettelijke criteria vooropgesteld waaraan de aanvraag moet voldoen om gegrond te worden verklaard. Een ruime discretionaire bevoegdheid betekent echter niet dat verweerder willekeur mag hanteren. Door binnen het raam van zijn discretionaire bevoegdheid de elementen die vooropgesteld waren in de vernietigde instructie te hernemen als waren het nieuwe criteria voor een beoordeling ten gronde van de regularisatieaanvraag, kan aan verweerder geen willekeur worden verweten. Aangezien verweerder in de bestreden beslissing uitdrukkelijk stelt de aangehaalde elementen ten gronde van de aanvraag te beoordelen in het licht van de criteria zoals bepaald in de vernietigde instructies van 19 juli 2009 is het aangewezen dat verweerder deze criteria dan ook integraal toepast. Er dient in dat verband te worden gewezen op een 'vademecum' met als titel *"Verduidelijkingen over de uitvoering van de instructie van 19 juli 2009 inzake de toepassing van het oude artikel 9, 3 lid, en artikel 9bis van de vreemdelingenwet"*.

Verzoekster stelt vast dat verweerder verwijst naar de criteria van de vernietigde instructies en de duur van de asielprocedures niet als onredelijk lang heeft beschouwd in het raam van die criteria. In de nota met opmerkingen verwijst verweerder uitdrukkelijk naar het criterium 1.1 van de vernietigde instructies en citeert uit dit criterium. Bijgevolg stelt de Raad vast dat verweerder in de bestreden beslissing de duur van de asielprocedures heeft beoordeeld in het raam van het criterium 1.1 van de vernietigde instructies van 19 juli 2009. Dit criterium bepaalde:

"1. Langdurige procedures

1.1 Vreemdelingen met een onredelijke lange asielprocedure van 3 jaar (families met schoolgaande kinderen) of vier jaar (alleenstaanden, andere families).

Deze situatie betreft de vreemdeling van wie de asielprocedure minstens vier jaar geleden werd ingeleid bij de asielinstanties, zijnde de Dienst Vreemdelingenzaken, het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), de Raad voor Vreemdelingen betwistingen (RVV) of de (inmiddels afgeschafte) Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen, of nog, de vreemdeling die minstens vier jaar heeft moeten wachten alvorens een uitvoerbare beslissing vanwege deze zelfde instanties hem werd betekend betreffende zijn asielaanvraag.

De termijn van vier jaar wordt teruggebracht op drie jaar voor de vreemdeling die één of meerdere kinderen ten laste heeft en onderhoudt, die regelmatig schoollopen in het kleuter, lager, secundair én/of hoger onderwijs tijdens de duur van de asielprocedure en/ of tijdens de periode van verblijf volgend op de asielprocedure.

De periode van drie of vier jaar wordt betekend vanaf de datum van indiening van de asielaanvraag bij de bevoegde dienst zoals bedoeld in artikel 71/2 van het KB van 8 oktober 1981, tot de datum van betekening van een uitvoerbare beslissing waarmee de asielaanvraag wordt afgesloten.

Indien de Raad van State of de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing betreffende de asielaanvraag heeft vernietigd, wordt de termijn waarbinnen deze instantie een uitspraak doet, in rekening gebracht. Dit geldt evenzeer voor de termijn die nodig is voor de betrokken asielinstantie om opnieuw over de asielaanvraag te beslissen.

Er zal geen rekening worden gehouden met de duur van de asielprocedure, indien deze geheel of gedeeltelijk te wijten is aan het misleidend gedrag van de aanvrager."

Verzoekster wijst op haar zoontje, die zij ten laste heeft, onderhoudt en die naar de kleuterschool gaat. Noch uit de bestreden beslissing, noch uit de nota met opmerkingen blijkt dat verweerder dit feit betwist.

De termijn van vier jaar dient bijgevolg te worden teruggebracht op drie jaar.

Verzoekster betoogt dat het criterium 1.1 van de vernietigde instructies verweerder niet belet de duur van beide asielprocedures samen te tellen, nu de tweede asielaanvraag in overweging werd genomen en ten gronde werd beoordeeld. Verweerder betwist dit in de nota met opmerkingen waar hij stelt dat *"het criterium duidelijk is en nergens voorziet in de mogelijkheid om twee asielprocedures bij elkaar te tellen."*

De Raad stelt vast dat bij de *"Instructie m.b.t. de toepassing van het oude artikel 9,3 en het artikel 9bis van de vreemdelingenwet"* een vademecum is gevoegd: *"Verduidelijkingen over de uitvoering van de instructie van 19 juli 2009 inzake de toepassing van het oude artikel 9, 3° lid, en artikel 9bis van de vreemdelingenwet"*. Daargelaten de vraag in welke mate deze 'verduidelijkingen' van de instructies van 19 juli 2009 tegenstelbaar zijn aan verzoekster, verweerder kan niet op ernstige wijze ontkennen de door hem uitgeschreven 'verduidelijkingen' (vademecum) te kennen. Derhalve is verweerder ertoe gehouden de door hem uitgeschreven 'verduidelijkingen' na te leven of minstens mag een bijzondere motivering worden verwacht indien hij de 'verduidelijkingen' niet wenst na te komen en de bepalingen van de instructie op een andere wijze wenst uit te leggen dan in de 'verduidelijkingen' vermeld.

Met betrekking tot het criterium 1.1 bepaalde dit vademecum:

"A. Langdurige asielprocedures (punten 1.1. en 1.2. van de instructie - tabel bijlage 1)

1.1. Vreemdelingen met een onredelijk lange asielprocedure van 3 jaar (voor gezinnen met schoolgaande kinderen) of 4 jaar (voor alleenstaanden, andere gezinnen)

a. U voldoet aan de volgende voorwaarden:

-U hebt asiel aangevraagd en uw asielprocedure bij de DVZ, het CGVS, de VBC en/of de RVV (zie verder voor het berekenen van de termijn) duurt langer of heeft langer geduurd dan 3 jaar (voor gezinnen met kinderen) of 4 jaar (voor alleenstaanden, andere gezinnen);
-U heeft één of meerdere kinderen ten laste en onderhoudt deze kinderen, die regelmatig schoollopen in het kleuter, lager, secundair en/of hoger onderwijs tijdens de duur van de asielprocedure en/ of tijdens de periode van verblijf volgend op de asielprocedure.

b. Wat de berekening van de termijn betreft:

-De duur van de procedure wordt berekend vanaf de datum van de indiening van de asielaanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken tot de datum van betekening van een uitvoerbare beslissing waarmee de asielprocedure wordt afgesloten (DVZ, CGVS, VBC of RVV).

-Indien de Raad van State of de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing over de asielaanvraag heeft vernietigd, wordt de termijn waarbinnen die instantie een uitspraak doet, meegerekend. De termijn die de betrokken asielinstantie nodig heeft om opnieuw over de asielaanvraag te beslissen, wordt ook meegerekend.

-Als u verscheidene asielaanvragen hebt ingediend, kan de duur van de tweede asielprocedure worden meegerekend indien die tweede asielaanvraag ontvankelijk is verklaard.

-de termijn van 3 jaar is van toepassing op gezinnen met schoolgaande kinderen en de termijn van 4 jaar is van toepassing op alleenstaanden en gezinnen zonder schoolgaande kinderen.

Indien de aanvrager de asielprocedure door misleidend gedrag langer heeft laten duren, wordt met de duur van deze asielprocedure geen rekening gehouden. In voorkomend geval, beoordeelt de Commissie van Advies voor Vreemdelingen de situatie in een advies dat zij aan de bevoegde minister bezorgt." (eigen onderlijning)

Verweerder kan aldus niet worden gevolgd waar hij stelt dat de duur van de twee asielprocedures niet samen kunnen worden geteld. Evenmin kan verweerder worden gevolgd waar hij stelt dat "verzoekster kan haar zelf geen rechten toe-eigenen die niet uit dit criterium voortvloeien", nu verweerder in de bestreden beslissing uitdrukkelijk stelt de aanvraag te beoordelen in het raam van de criteria van de vernietigde instructies en uitdrukkelijk verwijst naar het engagement van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid ter zake. Verweerder legt de bepalingen van de instructies op een andere wijze uit dan in het *vademecum* vermeld zonder te motiveren waarom hij de door hem uitgeschreven 'verduidelijkingen' niet wenst na te komen. Dit komt de rechtszekerheid en het verbod van willekeur niet ten goede. Verzoekster kan aldus worden gevolgd waar zij stelt dat de motivering in de bestreden beslissing niet afdoende is en 'tegenstrijdig' met de inhoud van de instructies. De formele motiveringsplicht wordt geschonden.

Het eerste onderdeel van het eerste middel is gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige middelen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer te worden onderzocht.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 2 maart 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 7 april 2011 zijn onontvankelijk.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend en elf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN